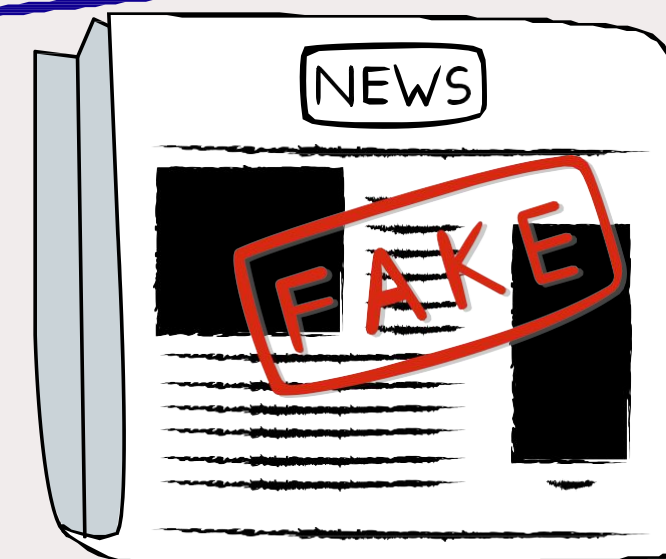

інформаційна війна та
пропаганда.

Мова “ненависті”.

PROPAGANDA

Інформаційна війна́ (англ. information warfare)

— викладення інформації у спосіб, який формує у суспільстві чи групі людей потрібну точку зору, громадську думку, хід взаємодоповнюючих логічних думок, вичерпну систему поглядів щодо окремих питань на користь організатора інформаційної пропаганди.

Інформаційна війна сьогодні — це наше повсякдення. За допомогою онлайн-видань, ТБ та інших медіа РФ ведуть інформаційну війну проти України, видаючи пропаганду за зріз реальності.

Замаскована пропаганда
була в усі
часи.

DESTRUCTION OF THE TEA IN BOSTON HARBOR

У 40-х роках ХХ століття США вигадали

Капітана Америку

Роль цього культового персонажа полягала
у покращенні репутації армії США.

Необхідно було мотивувати молодь
охочіше вступати до збройних сил — для
цього створили популярного патріотичного
героя.

Капітан Америка був найпопулярнішим
персонажем у період Другої світової війни:
його часто зображували держави, що
боролись з гітлерівською коаліцією.

Війна за незалежність північноамериканських колоній

У своїй боротьбі колоністи використовували чутки й маніпуляцію. Один з яскравіших прикладів — так зване «Бостонське чаювання» 1773 року.

Тоді купа перевдягнених в індіанців колоністів знищила вантаж чаю, що прибув на кораблях з Англії. Вони показово знищили 342 ящики чаю, що належав британцям.

«Бостонське чаювання» стало символом війни США за незалежність.

Інформаційна агресія та пропаганда під час війни завжди має на меті дезінформувати населення та посіяти у суспільстві вигідні для супротивника погляди. Часто вони не мають нічого спільного з реальністю. Завдяки такій зброї як медіа супротивник створює підґрунтя для лояльного ставлення до агресії, виведення з ладу важливих об'єктів управління та господарювання шляхом здійснення кібератак.

Це вплив не на матеріальні об'єкти, а на наші емоції, інтелект, психіку.

Мова ворожнечі – це будь-яка комунікація, зокрема, у вигляді зображень, відео, пісень тощо, у мові, письмі чи поведінці, що є агресивною або такою, що використовує принизливі чи дискримінаційні висловлювання стосовно особи чи групи просто на основі того, ким вони є.

українське законодавство сформувало такі ознаки мови ворожнечі, які диференціюються в Законі України «Про інформацію» як складова «неприпустимості зловживання правом на інформацію»:

- Заклики до повалення конституційного ладу, порушення територіальної цілісності України;
- Пропаганда війни, насильства, жорстокості;
- Заклики до розпалювання міжетнічної, расової та релігійної ворожнечі;
- Заклики до вчинення терористичних актів.

●

Пропонувати зменшити кількість ромів на вокзалах, називати українців нацистами, а людей, які не їдять м'ясо чи сповідують іншу релігію, хворими — це все прояви мови ворожнечі.

Серед основних меседжів РФ можна виділити такі:

Україна — держава, що не відбулася;

Агресивна критика української влади;

Нагнітання паніки;

Дискримінація російськомовних;

Стереотипи про українців (бендерівці).

5 прийомів бойової пропаганди для маніпулювання людьми

№1. «Велика брехня»

Така велика, що люди просто не вірять, що можна брехати так нахабно.

№2. «Очевидно, що...»

Брехню подають так, наче це «всі вже знають».

№3. «Гнилий оселедець»

Мета прийому - зруйнувати репутацію. Для цього підійдуть навіть бездоказові звинувачення. Закидам бракує підтверджень, проте підозри та сумніви все одно поселяються у підсвідомості та відіграють деструктивну роль.

№4. «Поділяй та володарюй»

Пошук між людьми розбіжностей, на яких можна зіграти. Щоб потім зробити з мухи слона та поділити суспільство на ворогуючі табори, пересваривши людей.

Як запобігти мові ворожнечі?

Одна з причин, чому мови ворожнечі багато у суспільстві — недостатній рівень знань та відсутність толерантності. Аби подолати це, необхідна якісна освіта.

В українському законодавстві є стаття 161 Кримінального кодексу — «Порушення рівноправності громадян залежно від їхньої расової, національної належності, релігійних переконань, інвалідності та за іншими ознаками». Ця стаття може застосовуватися до злочинів на ґрунті ненависті — кримінальних дій, що вчиняються через упередження чи негативне стереотипне ставлення до певних груп.

Стаття 20 Міжнародного пакту про громадянські та політичні права, яка зобов'язує держави законом заборонити будь-який виступ на користь національної, расової чи релігійної ненависті, що являє собою підбурювання до дискримінації, ворожнечі або насильства.